

Է. ՄԵԽԻՍ

ՃԱՐ
ՀԱՅԿ(Բ)Կ XVIII
ՀԱՅԱԳՈՒՄԱՐՈՒՄ

Պ Ե Տ Հ Բ Ա Տ

ԲԱԴԱԲՈՒՄ ԳՐԱՎԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀՐԱՑԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ
ՅԵՐԵՎԱՆ • 1939

1/2 W

ՊՐՈԼԵՏԱՐՆԵՐ ԲՈԼԱԲ ՅԵՐԿՐՆԵՐԻ, ՄԻԱՅԵ Ք

05 FEB 2018

Լ. ՄԵԽԼԻՍ

ՃԱՌ
ՀԱՄԿ(Բ)Կ XVIII
ՀԱՄՍԳՈՒՄԱՐՈՒՄ

1939 թ. մարտի 14-ին

Պ Ե Տ Հ Բ Ա Տ
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԴՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ
ՅԵՐԵՎԱՆ • 1939

11-288359

Л. МЕХАНИС
РЕЧЬ НА XVIII СЪЕЗДЕ ВКП(б)
Армгиз—Издательство полит. литературы
Ереван, 1939

Ընկեր դելեգատներ, ուրախալի և պանծալի յե լի-
նել լենինի—Ստալինի կուսակցության XVIII համագումարի
գելեգատ, այն համագումարի, վորը բացառիկ դեր և
խաղալու մեր յերկրի ու ամբողջ միջազգային բանվորական
շարժման կյանքում:

Մեր համագումարը լսեց Խորհրդային Միության մի-
ջազգային ու ներքին գրության՝ իր վարպետությամբ անգե-
րազանցելի վերլուծությունը: Ընկեր Ստալինի գեկուցումը
մարքսիստական-լենինյան թեորիան հարստացրեց համաշ-
խարհային-պատմական նշանակություն ունեցող մի փաս-
տաթղթով, այդ գեկուցումը Հոկտեմբերյան սոցիալիստա-
կան Մեծ հեղափոխությունը բարձրացնում և նրա զարդաց-
ման բարձրագույն ստագիայի վրա:

Ընկեր Ստալինը, մեր պայքարի ու շինարարության
20-ամյա փորձի ընդհանրացման հիման վրա, մեր հասարա-
կության զարգացման յերկու գլխավոր փուլերի վերլուծու-
թյան հիման վրա, կերտեց կապիտալիստական ընչափատ-
ման պայմաններում գոյություն ունեցող սոցիալիստական
պետության թեորիան:

Լենինը պատրաստվում եր գրելու իր «Պետություն և հե-
ղափոխություն» աշխատության յերկորդ մասը, բայց
մահը նրան խանդարեց կատարել այդ խնդիրը: Սոցիալիս-
տական պետության գոյության ամենահարուստ փորձը
մնաց չընդհանրացված: Այդ փորձն ընդհանրացրեց լենինի
դործի հանճարեղ շարունակողը—մեր առաջնորդ և ուսու-
ցիչ ընկեր Ստալինը: Բնութագրելով սոցիալիստական պե-
տության զարգացման յերկրորդ փուլը, ընկեր Ստալինն
սասաց.

«Մենք այժմ ունենք բոլորնին նոր, սոցիալիստական
պետություն, վորը դեռևս սմբաված չե պատմության մեջ

և վորն իր ձևով ու Փունկցիաներով զգալիորեն տարրեր-
վում և առաջին փափի սոցիալիստական պետությունից:

Սակայն զարգացումը չի կարող կանգ առնել դրա վրա։
Մենք գնում ենք ավելի առաջ, դեպի կոմունիզմ։ Մեզ մոտ
պետությունը կպահպանվի՝ արդյոք նաև կոմունիզմի ժա-
մանակաշրջանում։

Այս, կպահպանվի, յեթե լիկվիդացիայի չենթարկվի
կապիտալիստական շրջապատումը, յեթե չվոչնչացվի ուազ-
մական հարձակումների վտանգը դրսից։ Ընդամեն հասկա-
նալի յէ, վոր մեր պետության ձևերը նորից կփոխվեն մեր-
ժին ու արտաքին իրադրության փոփոխման համեմատ։

Վոչ, չի պահպանվի և կմահանա, յեթե կապիտալիս-
տական շրջապատումը լիկվիդացիայի յենթարկվի, յեթե նաև
փոխարինվի սոցիալիստական շրջապատումով։

Այսպես և սոցիալիստական պետության հարցի վի-
ճակը։

Ստալինյան խորությամբ, սակայն լայն մասսաներին
հասանելի ձեռվ, պատասխան և տրված արդիականության
ամենաակտուալ հարցերին։ Մեղանից յուրաքանչյուրի և ամ-
բողջ կուսակցության քաղաքական մտահորիզններն ըն-
դարձակվեցին։ Սոցիալիստական պետության ստալինյան
թեորիան նոր եպոխա բացեց սոցիալիզմի կողմից կապիտա-
լիզմի գեմ ուղղված մրցության մեջ, մեծ աշխատանքների
ծրագիր և տալիս մեղ մի ամրող ժամանակաշրջանի հա-
մար—մինչեւ կոմունիստական հասարակության լիակատար
կառուցումը, մինչեւ համաշխարհային պրոլետարական հե-
ղափոխության հաղթանակը։

Սոցիալիստական պետության ստալինյան թեորիան իր
նշանակությամբ կարող է համեմատվել մի, առանձին վերց-
րած, յերկրում սոցիալիզմի կառուցման թեորիայի հետ։
Հենվելով մի յերկրում սոցիալիզմի կառուցման լինինյան-
ստալինյան թեորիայի վրա, մենք ջախջախեցինք բանվոր
դասակարգի բոլոր ու ամեն տեսակի թշնամիներին և հիմ-
նականում կառուցեցինք սոցիալիստական հասարակությու-
նը։ Հենվելով կապիտալիստական շրջապատման պայմանե-
րում գտնվող սոցիալիստական պետության ստալինյան թեո-
րում

բեայի վրա, մենք կհամեմենք պրոլետարական հեղափոխու-
թյան հաղթանակին ամբողջ աշխարհում։

Բնկեր Ստալինը նշեց նաև Բանվորա-Գյուղացիական
Կարմիր Բանակի խնդիրները կոմունիզմի ժամանակաշրջա-
նում։ Յես այսպես հասկացա այդ ինդիրները։

1) Հեշել կապիտալիստական շրջապատման մասին և
աչքի լույսի պես պահպանել Բանվորա-Գյուղացիական Կար-
միր Բանակը լրտեսների ու դիվերսանտների ներթափանցու-
մից։

2) Միշտ և ամենուրեք պատրաստ լինել թշնամուն ջախ-
ջախելու համար։

3) Վոչ միայն չոր պահել վառողը, այլև մշտապես
ունենալ բավարար քանակությամբ զսպաշապիկներ այն խե-
լագարների համար, վորոնք յերազում են Խորհրդային Մի-
ության վրա «խաչակրաց արշավանք» կատարելու մասին։

4) Յեթե յերկրորդ իմպերիալիստական պատերազմն իր
սուր ծայրով չուռ գա աշխարհում առաջին սոցիալիստական
պետության դեմ, ապա ռազմական գործողությունները փո-
խառնել հակառակորդի տերիտորիայի վրա, կատարել մեր
ինտերնացիոնալ պարտականությունները և շատացնել խոր-
հրդային հանրապետությունների թիվը։ (Ծափակարու-
թյուններ)։

Պաշտպանության ֆողովրդական կոմիսար ընկեր Վո-
րոշլովը ամբողջ համազումարի առաջ յերեկ կրկնեց զին-
վորական յերգման խոսքերը, վորը մենք սրբությամբ կիտ-
տարենք։ Այդ յերգումն հուզմունքով ընդունեցին հարյու-
րավոր և հարյուր-հաղարավոր կարմիր-բանակայիններ,
հրամանատարներ, կոմիսարներ ու քաղաշխատողներ։ Մենք
ունինք հաղորդումներ սրտաշարժ պատկերների մասին, յերբ
հատ ու կենտ կիսադրագետ կարմիր-բանակայինները (իսկ
մեղ մոտ նրանք իսկապես հատ ու կենտ են), վորոնք իրա-
վունք ունեյին, վոր իրենց փոխարեն ուրիշ ընկերներ կար-
դային յերգումը, բայց նրանք հրաժարվում եյին այդ իրա-
վունքից և 20 բոպեյի ընթացքում տառացիորեն հուզմուն-
քով վանկ առ վանկ կարգում եյին յերգման խոսքերը։

Յես ուզում եմ ընկեր Ստալինին ասել այն քաղցեկի տե-

զակալ կոմյերիտականի խոսքերով, վորը թառան լճի մարտերի ժամանակ—դրոհից տառացիորեն մի յերկու բռնկե առաջ—խնդրում եր իրեն ընդունել կուսակցության մեջ։ Ահա այդ նամակը.

«6820 մասի կուսազմակերպությանը

3 հրամ. վաշտի քաղղեկի տեղակալ
Դ. Կ. Նաու մովից

Խնդրում եմ ինձ ընդունել փառապանծ Համկ(ր)Կ-ի շարքերը, վորովհետև յես, 1931 թվից ՀամկԿՅԵՄ-ի շարքերում դաստիարակվելով, բոլշևիկյան կուսակցության մեջ ստացել եմ ամուր կոփածություն։ Այս բռնկյին գնում եմ կր իի։ Մարտնչելու յեմ մինչև հաղթական վերջը, վորային հայրենիքի հավատարիմ զավակ, ամեն ինչ կտամ հայրենիքի գործի համար, իսկ յերե հարկավոր լինի, նաև կյանք։

Մարտնչելու յեմ այնպիս, վոր ընկեր Ստալինն ասի՝ «գերազանց»։ Յես ուզում եմ կովի գնալ իբրև Համկ(ր)Կ անդամ։

Պատումուի 3

Նաումով»

(Ամբողջ դահլիճում յերկարան ծափահարություններ)։

Ռազմական կոմիսարների, քաղաշխատողների, մեր յերեկի բոլշևիկ-հրամանատարների անունից, Բանյորագյուղական կարմիր Բանակի կուսակցական և կոմյերիտական կազմակերպությունների անունից յես ուզում եմ Հավաստիացնել բոլշևիկյան պատմական համագումարին։

1. Մենք սրբությամբ կինսասպործներ համշխարհային կոմունիզմի մեր մեծ առաջնորդ և ուսուցիչ ընկեր Ստալինի ցուցումները։

2. Մենք անդուլ-անդադար կաշխատենք, վորովիսդի տիրապետենք մարքսիստական-լենինյան թեորիային և գերադանց իմանանք ուսումնական գործը։

3. Մենք կանենք ամեն ինչ, վորակեսդի մեր ավելիացիութ ու հրաձիգ կորպուսների համազարկերը, մեր կարմիր-ռանակային համազարկերը, վորոնց մասին այնքան վառ ու համոզիչ կերպով պատմեց համագումարին ընկեր Վորոշի-

լովը, կոպիչ-մահացու շապիկներ լինեն ինքագար Փաշխոտական աղբբեսորների համար։

4. Մենք կհարվածենք Խորհրդային Միության թշնամիներին այնպես, վոր արագացնենք կապիտալիստական շրջապատման լիկիթացիան և վորակեսդի ընկեր Ստալինը Բանվորացյուղացիական կարմիր Բանակին տա «գերազանց» գնահատական։ (Բուռն ծափահարություններ)։

Ընկեր դեկապատներ, մենք լսեցինք ընկեր Վորոշիլովի՝ իր խորությամբ և պայծառությամբ հիանալի ճառը սոցիալիստական պետության զինված ուժերի վիճակի մասին։ Այն ամենին, ինչ ասաց ԽՍՀ Միության Պաշտպանության ժողովրդական կոմիսար ընկերություններին, ինձ ավելացնելու բան չի մնում։ Յես կարող եմ միայն միանալ նրա յեղակացություններին և ինձ թույլ կտամ համագումարին պատմել միքանի մանրամասնություններ կարմիր բանակի կուսակցական-քաղաքական դեմքի մասին, փոխանակել Խառան լծի մոտ տեղի ունեցած կախների ժամանակ կատարված կուսակցական-քաղաքական աշխատանքների վորոշիործը և պատմել այն մասին, թե ինչպես կուսակցության կենտրոնական կոմիտեն և ընկեր Ստալինը ամեն որ զբաղվում են կարմիր Բանակով։

Յերկու տարի յե անցել այն ժամանականից, յերբ կուսակցության կենտրոնական կոմիտեն կարմիր Բանակում սահմանեց ուազմական կոմիսարների ինստիտուտը։ Զնայած այն բանին, վոր մեղանում աշխատանքի մեջ գեռես կան մի շարք բացեր ու թերություններ, մենք կարող ենք ասել, վոր Բանվորացյուղացիական կարմիր Բանակի ուազմական կոմիսարները, քաղաքական ապարատը, կուսակցական կազմակերպությունները, Համկ(ր)Կ կենտրոնի վորոշումը ընկերներ Ստալինի և Վորոշիլովի ցուցումներն ամբողջ ԲԳԿԲ-ի բոլշևիկացման մասին։

Գամալինիկան-բուլինյան լրտեսների բանդան ամենից շատ վնասի և քաղաքական ապարատը զեկավարող կադրերի ճակատամասում։ Կարեորագույն պաշտոնների համար

այդ բանդան առաջ եր քաշում ժողովրդի թշնամիներին, ապիկար, ամբողջովին այլասերված, իրենց հողին ստարերկըրյա հետախոզություններին վաճառած մարդկանց և լավագույն կոմիսարներին ու քաղաշխատողներին, ընդունակ, կուտուրական և լենինի—Ստալինի կուսակցությանը հավատարիմ մարդկանց այդ բանդան պահում եր արհամարհված վիճակում, զինվորական ցածր կոչումներում և համեմատաբար վոչ մեծ պոստերում։ Այդ բանդան իր տապալված բանդիտներին ամեն կերպ փրկում եր և, ինչպես սատեած կատունների, տեղափոխում եր նրանց ուրիշ պատուրի։ Այժմ կուսակցության կենտրոնական կոմիտեյի և ընկերներ Ստալինի ու Վորոշիլովի ղեկավարությամբ ղեկավար պոստերում դրված են ցածրից բարձրացված լենինյան-սաալինյան կովկածքի բաղմահապար յերելի բոլշևիկներ։ Այդ նոր կադրերը լի յեն յեռանդով, վճռականորեն ու սիրով մասսաների մեջ են տանում լենինյան-ստալինյան խոսք։

Բանակում կոմիսարը լավ ե իմանում իր տեղը։ Քաղաքացիական պատերազմի տարիներին լենինն առել ե. «առանց ուղմական կոմիսարի մենք կարմիր բանակ չեյինք ունենա»։ Քաղաքացիական պատերազմում առաջին կոմիսարներն եյին ընկերներ Ստալինը և Վորոշիլովը։ Ընկեր Ստալինը գեռ 1919 թվին վորոշեց կոմիսարի տեղը և դերը բանակում։ Հարավային ճակատի կոմիսարներին ուղղած ինստրուկցիայի մեջ նա գրում եր. «Դնդի կոմիսարը հանդիպանում եր գնդի քաղաքական ու բարոյական ղեկավարը, նրա նյութական և հոգեկան շահերի առաջին պաշտպանը։ Յեթե գնդի հրամանատարը հանդիսանում ե գնդի գլխավորը, ապա կոմիսարը պետք ե իր գնդի հայրը և հոգին լինի»։

Կոմիսարները և քաղաշխատողները—դրանք կուսակցության աչքերն ու ականջներն են կարմիր Բանակում։ Վոչինչ չափատք և վրիսի կոմիսարների որատես, բոլշևիկյան աչքից։ Նրանք պետք ե իմանան այն ամենը, ինչ կատարվում է կարմիր Բանակի ամեն մի անկյունում, պետք ե լինեն ստալինյան կենտրոնական կոմիտեյի գլխավոր դժի կիրառողները և կուսկադմակերպությունների հետ միասին արմատում խափանեն հնարավոր դաշտաճանությունը, պաշտպանեն մեր

միրելի բանակը լրտեսներից, հետեւն, վոր վոչ մի թշնամի չթափանցի մեր շարքերը։

Ռազմական կոմիսարը պարտավոր ե ղեկավարել զորամասի կուսակցական-քաղաքական աշխատանքը, ամրապնդել կարգապահությունը, ողնել իսկական կայուն հրամանատարներին՝ հաստատուն ձեռքով զինվորական յերկաթյա կարգապահություն մտցնելու գործում։ Հրամանատարի հետ միասին նա պատասխանատու յե զորամասի ամրող դրության և նրա մարտական պատրաստության մակարդակի համար։ Բանվորա-Գյուղացիական կարմիր Բանակին ունի հրամանատարարական կազմի յերեկելի կադրեր։ Քաղաքական ապարատի վրա խնդիր ե դրված—ամեն կերպ բարձրացնել հրամանատարների։ Հեղինակությունը և դաստիարակել այնպիսի հրամանատարները, վորոնք չվախենան վոչ մի դժվարությունից, վորոնք ընդունակ լինեն ամեն տեսակ պայմաններում և ամեն մի պարագայում վորոշում ընդունելու և ստալինյան հաստատակամությամբ այդ վորոշումը կյանքում կիրառելու։

Մեզանում յերեան և յեկել այժմ կոմիսարի նոր տիպ, վորը հիանալի կերպով գիտե ուղմական գործը։ Ընկերներ Ստալինն ու Վորոշիլովը մեզ առաջարկեցին ավիացիայում կոմիսարներ նշանակել ոգաչուների—լավագույն կոմունիստների։ Այդ ցուցումը մենք կիրառեցինք կյանքում և պետք ե ասել, վոր ավիացիոն զորամասերում կոմիսարի հեղինակությունը հասցված ե հսկայական բարձրության։ Առաջ, որին կոմիսարը, ողանավախմբակում մարտական հաշվի մեջ չեր մտնում։ Յերբ զորամասը ողն եր բարձրանում՝ ուսուցչան կամ մարտի համար, կոմիսարը մնում եր աերոդրոմում, թիկունքում։ Այդպիսի կոմիսարը, բնական ե, թռչող ողանացական կազմի մոտ չի կարող հեղինակություն վայելել և չեր ել վայելում։ Այժմ ողագնացական զորամասերի կոմիսարների կազմը մտցված է ուղմական հաշվի մեջ։ Ողաչունկությունները մարտական մկրտություն ստացան Խառանի մարտերում։ Ստացվեց կադրերի խնայողություն և բարձրացավ ողագնացական բակների մարտունակությունը։ Այդ իմաստով մենք կրկնակի շահեցինք։ Մեր խնդիրն այն

ե, վոր ԲԳԿԲ կոմիսարների ամբողջ կազմը, կտառարելապես տիրապետելով մարզսիստական-լենինյան թեորիային, ռազմական գործը հրամանատարից վատ չիմանա:

Կուսակցության կենտրոնական կոմիտեյի և ընկեր Ստամինի դեկավարությամբ, ընկեր Վորոշիլովի դեկավարությամբ ԲԳԿԲ-ի ռազմական կոմիսարները, քաղաքաժինները և կուսակցական կազմակերպությունները լուրջ աշխատանք կատարեցին, վորպեսզի մերկացնեն այն թշնամիներին ու լըրտեսներին, վորոնք ամրացել եյին մի շարք մասերում, առավելապես դեկավար պոստերում: Մենք կարող ենք պատասխանառու կերպով հայտարարել. թշնամին ջախջախված ու վոչչացված ե, մեր կուսակցական կազմակերպությունները լրջորեն ամրապնդվել են և անսահմանորեն սիրում են կուսակցության ստալինյան կենտրոնական կոմիտեյին, մեր առաջնորդ և ուսուցիչ ընկեր Ստալինին: (Բուռն, յերկարատև ծափահարություններ): Կեդտը, տականքները մենք կմաքրենք ամեն որ, թշնամիներին ու դավաճաններին կլոչնչացնենք, վորպես կատաղած չների: Մի խումբ լրտեսների ստոր դավադրությունը յերրեք չի կրկնվի Բանվորացյուղացիական կարմիր Բանակում: Մենք ձգտելու յենք, վորպեսզի Բանվորացյուղացիական կարմիր Բանակի կուսակցական կազմակերպությունը լինի մեր մեծ կուսակցության ամենաառաջավոր կազմակերպությունների առաջին շարքերում:

Թշնամական թափթփուկը, վորը դարան եր մտել, գործում եր քաղորդաններում, ամեն կերպ փորձում եր ԲԳԿԲ-ի կոմունիստներին հակադրել տերիտորիալ կուսակցական կազմակերպություններին: Այժմ այդ չկա և չի լինի: Քաղորդանների աշխատանքի նպատակն և ուժեղացնել ԲԳԿԲ-ի կոմունիստների կապը տերիտորիալ կուսակցական կազմակերպությունների հետ:

Մեր կուսակցության ԽՎԻ համագումարում մենք ունենք յերեք անդամից ավելի զինվորական պատղամալվորներ, քան նախորդ համագումարում: Թվերն իրենք խոսում են իրենց մասին, ԲԳԿԲ կոմունիստների հեղինակությունը լըրջորեն անել ե, նրանք սերտորեն կապված են այժմ տեղական կուսակցական կազմակերպությունների հետ:

ԲԳԿԲ-ի կուսակցական կազմակերպությունը լուրջ կերպով անել ե, առանձնապես վերջին տարում: Ընկեր Ստալինի նախաձեռնությամբ գումարվեց քաղաշխատառների համարանակային խորհրդակցություն հրամանատարների մասնակցությամբ: Այդ խորհրդակցությունը բացառիկ դեր խաղաց մեր կյանքում, և այժմ նրա վորոշումները քաղաշխատողների սեղանի գիրք են հանդիսանում: Կուսակցության կենտրոնական կոմիտեն 1938 թվին հասուլ վորոշում կայացրեց կարմիր-բանակայիններին կուսակցության մեջ ընդունելու մասին: Այդ հսկայական արդյունքներ տվեց:

1937 թվին Համկ(ր)Կ կենտրոնը վորոշեց կուսակցության մեջ ընդունել բանակային 20 հազար կոմյերիտական-ների: ԲԳԿԲ-ի Քաղվարչության և մի շարք ոկրուգների քաղվարչությունների նախկին թշնամական դեկավարությունը ԲԳԿԲ-ի կուսակցմակերպություններին ամեն կերպ խանգարում եր՝ կոմյերիտականներին Համկ(ր)Կ-ի մեջ ընդունելու գործին: Մի տարվա ընթացքում կուսակցության մեջ ընդունել են միայն 7 հազար կոմյերիտական, իսկ 1937 թվին Համկ(ր)Կ-ի շարքերն ընդամենը ընդունել են 13,158 մարդ: 1938 թվին քաղորդաններն ազնվորեն, բոլշևիկորեն կատարեցին Համկ(ր)Կ կենտրոնի գլուխկտիվը կարմիր-բանակայիններին կուսակցության մեջ ընդունելու և ԲԳԿԲ-ի կուսակցմակերպություններն ամրապնդելու մասին: Մի ամրավա ընթացքում Համկ(ր)Կ-ի անդամ և թեկնածու յեն ընդունվել ընդամենը 101·310 մարդ, իսկ 1939 թվի հունվարին ընդունվել ե 10·581 մարդ: Այժմ ԲԳԿԲ-ի կուսակցմակերպությունը շատ ավելի լիարյուն և դարձել, և նրա կազմի մեջ յերեացին կարմիր-բանակայիններ, այն ել վոչ փոքր թվով:

Ընկեր դեկատաներ, քաղաշխատառներին գոռողանալ չե սազի: Մեզ մոտ դեռևս շատ թերություններ կան աշխատանքում, առանձին քաղորդաններ թույլ են տալիս գործնական լուրջ սխալներ: Սակայն մեր կաղրերի բոլշևիկյան դաստիարակության գծով, կարմիր-բանակայինների ուսուցման գծով մեզ մոտ մեծ և լուրջ աշխատանք ե կատարվում: Համկ(ր)Կ կենտրոնի վորոշմաբ մենք ձեռնա-

մուլ յեղանք «Политучебе красноармейца» հաստիկ ժուռանի հրատարակմանը: «Համբկ(ր)կի պատմության համառոտ դասընթացի», ստալինյան այդ յերեկով ստեղծագործության և կուսակցության նվերի լույս ընծայումը կոզմի բնիք-ի կուսակցական և վոչ-կուսակցական բոլշևիկներին լրջորեն բարձրացնելու իրենց գաղափարական ու թեորիական մակարդակը:

Մի յերկու դիտողություն պրոպագանդիստական աշխատանքում կատարված վնասարարության մասին, վորը լիելիդացիայի յենթարկվեց միայն 1938 թվին: Գոյություն ուներ այսպիսի մի պրակտիկա, ըստ վորի միաժամանակ, մի ամբողջ ամսով ստորաբաժանումներից կտրում եյին վաշտերի, մարտկոցների, ողանավախմբակների և այլնի հրամանատարներին: Այդ կատարվում եր մարքսիստական-լենինյան ռատուցման դրոշի ներքո: Բազմական պարապմունքների ամենայեռուն ամիսներին հրամանատարներին կտրում եյին ստորաբաժանումներից և նստեցնում եյին դպրոցական սեղանի չուրջը: Այդ, իհարկե, հասցնում եր այն բանին, վոր տուժում եր մարտական պատրաստությունը: Այսուհետեւ, կարմիր-բանակայինների դրագիտությունը բարձրացնելու պատրավակի տակ նրանց կտրում եյին շարային պարապմունքներից յերկար ժամերով: Վերջապես, դիվիզիայի կուսակցական դպրոցների աշխատանքներն այնպես եյին կազմակերպված, վոր հրամանատարներին և կոմյերիտականներին կտրում եյին շարային պարապմունքներից: Պաշտպանության ժողովրդական կոմիսար ընկ. Վորոշիլովի ցուցումով այդ բոլորին վերջ ե տրված:

Շատ թերություններ կան մեր կուսակցական հանձնաժողովների աշխատանքում: Քաղորդաններն ու կուսակցական կազմակերպությունները հաճախ չափազանց թեթևամտորեն են վերաբերվում կուսակցությունից մարդկանց հեռացնելուն: Բնիք-ի քաղվարչությանը կից կուսակցական հանձնաժողովը հարկադրված է վերականգնել մինչև 50 % սխալ կերպով վտարվածների, իսկ ընկ. Եկերյատովն իր կողմից ուղղումներ և մացնում մեր աշխատանքի մեջ: Մենք պետք ե ընդունենք, վոր կուսակցությունից սխալ կերպով վտարվածների թիվը շատ մեծ է:

Մեզ մոտ յեղել ե կուսակցությունից վտարելու այսպիսի վայրենի մի գետը: Մի չնդի հատուկ բաժնի լիազորը կոմիսարին հայտարարել ե, թե ինքն ուզում ե վերցնել ակումբի պետ՝ քաղզեկ Ռիբնիկովին: Կոմիսար Գաշինսկին այդ մասին շնչացել ե կուսակցական կազմակերպությանը, և Ռիբնիկովը կուսակցությունից հեռացվել ե սկզբնական կուսակցմակերպության կողմից: Շուտով պարզվեց, վոր Ռիբնիկովը վատ բուշեկի չե և վոր հատուկ բաժնի աշխատողները ցանկացել են նրան վերցնել... իրենց մոտ աշխատանքի: Սխալն ուղղվեց, սակայն ընկ. Ռիբնիկովը բավականաչափ հուզվեց:

Սխալ հեռացման դեմ այժմ բողոքում են այն մարդիկ, վորոնք կուսակցությունից հեռացվել են 1935, 1936, 1937 թվականներին, յերբ տեղուում եյին թշնամիները: Բնիք-ի քաղվարչությանը կից կուսակցական հանձնաժողովը 1938 թվին քննել ե սխալ հեռացնելու վերաբերյալ բողոքները շատ ավելի մեծ թվով, քան նախորդ չորս տարում՝ միասին վերցրած: Վորաբեովի վերջ տանք կոմունիստներին կուսակցությունից հեռացնելու ամեն ահավաքություններին, վորաբեովի հարվածենք կենդանի մարդու նկատմամբ ցուցաբերվող անհոգի-բյուրոկրատական վերաբերմունքին և ճշտորեն կենսագործենք Համբկ(ր)կ կենտրոնի հունվարյան Պիեռումի վորոշումները, մենք պարտավորեցրինք բոլոր միավորումների քաղորդաններին՝ կուսակցական ակտիվի ժողովներ գումարել և այսուեղ քննարկել կուսակցական հանձնաժողովների աշխատանքը: Մեզ բոլորին, բանակային բուշեկներիս համար ժամանակն է, վոր ստալինարար վերաբերվենք կուսակցության անդամի բախտին, թույլ չտանք մարդուն հեռացնել անկյուններում տեղի ունեցող քչիչոցի հիման վրա, այլ գործենք միայն փաստաթղթերի ու փաստերի հիման վրա:

Միքանի դիտողություններ Բնիք-ի կոմյերիտականների մասին: Ընկեր Վորոշիլովը արժանիորեն նրանց անվանում է մեր յերկրի պաշտպանության դործի վոսկե ֆոնդը: Մեյն մի տարիվ ընթացքում, —յես նկատի ունեմ վերջին տարին, —կամյերիտականների քանակը Բնիք-ում ավելի քան

կրկնապատկվեց։ Այստեղ զգացվեց դավադիրների ջախջախումը, վորոնք արգելակում եյին կարմիր-բանակայինների ընդունելությունը կոմյերիտում իության մեջ և խանդարում եյին կոմյերիտականների դաստիարակմանը։ Գամարնիկյան բանդիտների լոկերությունը հասել եր մինչև այն աստիճանի, վոր ԲԳԿԲ-ի Քաղվարչության մեջ 1938 թվին չկար վոչ մի քաղաշխատող, վորն զբաղվեր կոմյերիտական գործերով։ Ավելի լավ չեր զրությունը նաև ոկրուեների քաղվարչություններում։ Այժմ բանը խիստ փոխված է, սակայն Հարկավոր ե ե՛լ ավելի ուժգնորեն աշխատել մեր հիանալի կոմյերիտականների դաստիարակության վրա։

Կոմյերիտմիության հետ կատարվող աշխատանքի բարելավման, նրա աճման գործում հսկայական ազդեցություն ունեցավ համաբանակային կոմյերիտական խորհրդակցությունը, վոր հարավիրտել եր Կենտրոնական կոմիտեի վորոշմամբ, ընկ Անդրեյենվի նախաձեռնությամբ։ Բնթացիկ տարում յերիտասարդ համալրման հետ միասին մեղ մոտ յեկան հսկայական թվով կոմյերիտականներ։ Յերկիրը մեզ վրա աշխատում է հիանալի կերպով։ Այժմ ԲԳԿԲ-ում կոմյերիտականները միքանի անդամ ավելի շատ են, քան լեհական ամրուղի բանակի թիվը խաղաղ ժամանակում։ (Ծափահարություններ)։ ԲԳԿԲ-ում միջնակարգ ու բարձրագույն կրթություն ունեցող կոմյերիտականների թիվը 150 հազարից ավելի յե։ Ահավանիկ յերկրի սոցիալիստական կուլտուրական հեղափոխության արդյունքներից մեկը։ Ինչպես յերկինքը յերկրից, այնպես ել Բանվորա-Դյուլացիական Կարմիր բանակը տարբերվում է ցարական բանակից։ Կուսակցական խոմը կոմյերիտականներինը մեջ բավականին բարձր է։ Վերջին տարվա ընթացքում այն ավելի քան յեռապատկվել է։ Բայց դրա վրա մենք չպետք ե հանդստանանք։

Կոմյերիտմիությունը բանակին տվել է և տալիս է քաղաշխատողների մեծ բանակ։ Յես նկատի ունեմ առաջին հերթին քաղղեկների տեղակալների ինստիտուտը։ Ինչպես հայտնի յե, 1938 թվին Համկ(ր)Կ Կենտրոնը մեզ թույլ տվեց կոմյերիտականներին քաղղեկների տեղակալներ նշանակել։ Քաղաշխատողների ստալինյան այդ յերեւելի ջոկատը, վոր դոյլու-

թյուն ունի ընդամենը մի տարի, վայլուն կերպով արդարացրեց իրեն։ Քաղղեկների տեղակալները կարմիր-բանակայինների հետ միասին ասլում են զորանոցներում, գիտեն կարմիր-բանակայինների կենցաղը և պահանջները և նրանց մոտ հսկայական հեղինակություն են վայելում։

Քաղղեկների տեղակալների մարտական հատկությունների մասին վկայում են այսպիսի փաստերը։ Խասան լի մոտ ցուցաբերած հերոսության համար կառավարությունը կենինի շքանշանով պարզեատրեց քաղղեկների յերկու տեղակալների, «Կարմիր Դրոշի» շքանշանով—քաղղեկների 30 տեղակալների, «Կարմիր Սոտի» շքանշանով—քաղղեկների 16 տեղակալների, «Անվեհերության համար» մեղալով—քաղղեկների 20 տեղակալների, «Մարտական ծառայությունների համար» մեղալով—քաղղեկների 9 տեղակալների։ Քաղղեկի տեղակալ ընկ Բամբուրովին կառավարությունը պարզեատրել ե կենինի շքանշանով, նրան տալով Խորհրդային Միության հերոսի կոչում։ (Ծափահարություններ)։

Մեր բանակն ամուր է, ընկերներ, և անպարտելի յե իր հեղափոխական վոգով ու այն առաջնակարգ տեխնիկայով, վորով նրան սպառազինել են ստալինյան հնդամյակները։ Վերջերս յապոնական ոսկմամոլները գերմանական ֆաշիստների հետ խոսքը մեկ արած ցանկացան մեղ շոշափել Զառղերնայա բարձունքի վրա, Մոսկվայից 10 հազար կիլոմետր հեռու։ Բանից դուրս յեկալ, ընկերներ, վոր մենք շոշափելինք յապոնացիներին և այն ել հիմնավորակես դաղեցինք չափն անցկացրած ազգեսուներին։ Յապոնական գեսպան Սիկեմիցուն ամբողջ աշխարհով մեկ սպառնում եր, վոր Չանկուֆին բարձունքն ուժով կվերցվի։ Պրովոկացիան իսկապես իրագործվեց։ Իսկ ինչպիսի՞ն եր նրա Փինալը։ Յերեք անգամ Սիկեմիցուն վազեց մեր Արտաքին Գործերի Ժողովրդական Կոմիսարի մոտ՝ զինադադար խնդրելով։ Մենք Համաձայնեցինք դաղարեցնել սպառական գործողությունները միայն ժամանակ, յերբ խայտառակ կերպով դուրս քշեցինք խորհրդային հողից յապոնական զավթիչներին։ Սիկեմիցուն լավ կյանքից չեր, վոր վազում եր Լիտվինովի մոտ խոնարհաբար խնդրելու և խայտառակում եր «յապ-

նական պինվորականությանը»։ Բանը նրանումն է, զոր կլանսունյան բանակը խայտառակլված և կարմիր-բանակու յինների սվինների հարվածների տակ։ Դրանով և բացատրվում Սիդեմիցուի «մահացու թոիչքը», վորին կարող են նախանձել լավագույն ակրոբատները։

Վորպեսզի պատկերացում ունենանք Խասանի մարտերի ժամանակ մեր բանակի ունեցած արտմադրությունների մասին, յես կը երեմ միքանի փաստաթղթեր։

Ահա մի զնդի վաշտի միտինզը Հենց մարտից առաջ՝ Ինչի՞ մասին են վորոշում կատարել կարմիր-բանակայինները։ Նրանց վորոշումը կարճ է։

«Մենք, զորամասի մարտիկներս, հրամանատարներս և քաղաքաստողներս, հալաստիացնում ենք մեր հրամանատարությանը, վոր հայրենիքը պաշտպանելու պարտքը մենք կկատարենք այնպես, ինչպես վայել ե մեր հայրենիքի անկեղծ հայրենասերներին։ Յապոնացիները մի անդամ չե, վոր փառձել են խանգարել մեր խաղաղ աշխատանքը, մեր խաղաղ կյանքը։ Զիս այլևս համբերություն, նրա վերջը յեկել է։ Յեկել ե ժամանակը վերջ տալու յապոնական իժերին։ Մեզ բախտ ե վիհանկվել լինել այն վեռական մարտի մեջ, վորը սանձահարելու յե չափն անցկացրած սամուրայներին։ Գնալով մարտի, մենք մեր սրտերում պահում ենք թրա անունը, ով մեզ տվել ե յերշանիկ լյանի, ով մեզ տանում ե հաղթանակից-հաղթանակ, —դա Ստալինն է»։ (բուռնակահարություններ)։

Զազերնայա բարձունքի մոտ տեղի ունեցած մարտերի առաջին որերին խորհրդային շատ քաղաքացիներ վճռել ենին, թե Խասան լճի մոտ պետք ե փոստի ինչ-վոր կայան լինի, ուստի և իրենց հայրենասերական հեռադրերն ուղարկում եյին այսպիսի հասցեյով։ «Հեռավոր Արեելք, Խասան լճի գոստային կայան»։ (Ծիծաղ)։

Մեր կարմիր-բանակայինը, վորի նամակը յես կհրապարակեմ, ովել ե իր հաօցեն։ «Խասան լճի մոտ»։ Այս փաստաթութը ցույց ե տալիս, թե ինչպես հարազատորեն կապված ե Բանվորա-Գյուղացիական Կարմիր Բանակն ամբողջ ժողովութիւնը։

Նրա նամակն ասում է.

«Բարեւ ձեզ, վոլոդուայի ՄՏԿ-ի և ՄՏՄ-ի հարգելի կուտնագետականներ։ Առաջինը, հաղորդում եմ, վոր յես ներկայումս գտնվում եմ Հեռավոր-արևելյան ճակատում։ Հունի 30-ին ընդհարվեցինք յապոնական զորքերի հետ, վորոնք ներխուժել եյին խորհրդային հողը և գրավել եյին Զազերնայա բարձունքն ու Բեզիմյաննայա բլուրը, վորտեղ նրանց հաջողվեց բետոնապատվել և նրանք յերազում եյին, թե անպարտելի յեն։ Բայց յերբ կուսակցությունն ու կառավարությունը հրաման տվին—ջարդուփշուր անել յապոնական սամուրայներին, վորոնք ներխուժել եյին մեր տերետորիան, այդ հրամանը կատարվեց մեր յերկրի ամբողջ ժողովրդի առաջ ամենակարծ ժամկետում, 3—4 որում։ Այստեղ յապոնացիները քիչ չեյին, բայց յերբ բարձրացան մեր պանծալի բազեները և դնացին մեր տանկերի զորացյունները, գնացին կարմիր-բանակայինները, ապա յապոնական գեսազան Սիդեմիցուի փորը միանդամից դաշտարվեց և նա դիմեց ընկեր Լիտվինովին, վորպեսզի դաշտարեցվեն ուղղական գործողությունները և վերականգնվի սահմանը խաղաղ ձանապարհով, և համաձայնեց այն բոլոր պայմաններին, վոր նրան առաջարկեց Խորհրդային Միությունը։

Կարմիր-բանակային վողջույն հաղորդելով իր բարեկամներին ու մոտիկներին, նա ստորագրել է.

«Զեղ Հայոնի՝ բանվորական ընտանիքի անդամ Ռազումնի»։ (Ծափահարություններ)։

Ահա մի ուրիշ յերկելի փաստաթուղթ, վորը Բելոսուսիա յե ուղարկվել։ Նրա հեղինակը դասակի հրամանատար լեյտենանտ Մատվեյենկոն է։

«Ամբողջ յերկիրը,—որում ե Մատվեյենկոն, —Հետևուած այն մարտերի ընթացքին, վործավալվել են Խասան լճի մոտ։ Յապոնական ուղմամուները կռվի պրովկացիս յեն անում մեր դեմ։ Նրանք իրենց ֆաշիստական կեղտու թաթը մեկնել են մեր ծաղկող յերջանիկ հայրենիքի վրա։ Ֆաշիստական հափշտակիչներն իրենց հաշիվների մեջ սխալվեցին։ Նրանք այնպիսի հակահարված ստացան, վոր իրենց շարքերից հաղարավոր սպիտակ-բանդիտներ կորցրին, և մեր արյան մի կաթելի համար փթերով սամուրայների արյուն վճա-

ընցին։ Երանք զգացին մեր Կարմիր Բանակի ուժն ու հզությունը։ Յես կուսակցության և կառավարության վստահությունն արդարացրի։ Իմ դասակը և իմ տանկը գերազանց ելին կովում։ Մենք շաբքից հանեցինք յապոնական 8 հրանոթ և հակայական քանակությամբ սամուրայների։

Կոլտնտեսականներին ուղղած իր նամակը Մատվեյենկոն վերջացնում է հետեւյալ խոսքերով. «Համերաշխորեն, կոլեկտիվի կուտառության ունեոր կյանք կառուցեք բոլոր կոլտընտեսականների համար։ Թույլ տվեք հավաստիացնել, վորձեր կոլտնտեսության անդամը պաշտպանում է Ձեր ազնիվ, խաղաղ աշխատանքը։ Ձեր կոլտնտեսության անդամ Մատվեյենկո»։

Ընկերներ։ Այն հրամանատարներն ու կարմիր-բանակայինները, վորոնք գործուղված չելին գործող զորամասերի ռայոնը, հաղարավոր թախանձական նամակներ ելին ուղաբեկում, վորոնցով խնդրում ելին՝ իրենց ուղարկել կոփվ։

Ահա տանկիստների մի խմբի լակոնական նամակը։

«Մենք, գերակետիկ և պարտադիր ծառայության մեջ գտնվող կրտսեր հրամանատարներս—տանկիստներս, վոր գաստիարակված ենք կոմյերիտիության ձեռքով, տանկի հրամանատար Վ. Մ. Ադարկովս, մեխ. զեկ. Ն. Ս. Ժիտենեվս և աշտարակի հրամ. Ս. Մ. Ռումյանցեվս, — տիրապետելով այդ ահավոք մեքենային, վտանգում ենք չափն անցկացրած յապոնական սամուրայներին զախչախելու ցանկությամբ և չենք կարող հանգիստ նատել այս ահեղ ժամին։»

Խնդրում ենք Կարմրագրոց Հեռավոր-արևելյան ճակատի 1-ին բանակի Ռազմական Խորհրդին՝ մեզ ուղարկել կովի դաշտը։ Մենք յերդվում ենք հայրենիքի առաջ, կուսակցության առաջ, կառավարության առաջ, վոր մեր ընկերների համար վրեժինդիր կլեննենք և անխնա կվոչնչացնենք Փաշխստական իժերին։ Խնդրում ենք չմերժել մեր խնդիրը։

Մեքենայի հրամանատար՝ Ազարկով։

Մեք. զեկ.՝ Ժիտենեվ։

Աշտարակի հրամանատար՝ Ռումյանցել։

Մարտերի ժամանակ կուսակցական և կոմյերիտական

կազմակերպությունները հրամանատարներից ու կարմիր-բանակայիններից հազարավոր դիմումներ ստացան, վորոնցով վերջիններս խնդրում ելին կուսակցության և կոմյերիտմիության մեջ ընդունել իրենց։

Գործող զորամասերի քաղորդաններն անպատճառ գուրս յեկան, նրանք իրենց հետ բավարար քանակությամբ կուսակցական ու կոմյերիտական փաստաթղթեր չելին վերցրել։ Մեր փառապանն ողաջունները հարկադրված ելին այս բանում ել աշխատել և գործող զորամասերին անհրաժեշտ փաստաթղթեր, ինչպես նաև լրագրեր հասցնել։ Շուտով յերկան յեկավ նաև իրենց սեփական մեծ լրագերը՝ «Հա զամանական անդամ Մատվեյենկո»։

Ահա կարմիր-բանակայինների միքանի նամակներ. «ՕԵՍ 40 Ն վաշտի կոմյերիտական կազմակերպությանը Վասիլի Կոլեսնիկովից

Դիմում

Խնդրում եմ վաշտի կոմյերիտական կազմակերպության՝ ինձ հանձնարարական տալ Համկ(բ)Կ-ի թեկնածու ընդունվելու համար։ Զենքը ձեռքիս պաշտպանելով Միության սահմանների անձեռնմխելիությունը, յես ուզում եմ, յերե հարկ լինի մեռնելու, ապա մեռնել միայն վորպես կուտունիս։

Համկթեմ-ի անդամ 1929 թ. փետրվարի 16-ից տոմս № 6289673, Վ. Կոլեսնիկով»։

Խնդհանուր գրոհից մի որ առաջ, ողոսառուի 5-ին, ընկ. Տչեղլովսկին այսպիսի դիմում ե տվել։

«6820 գրամափան կից կուսբյուրոյին Դիմում

Յես, ինչպես և բոլոր ընկերները, մանավանդ կոմյերիտականները, հաշվի առնելով ստեղծված իրադրությունը, անհրաժեշտ եմ համարում կրկին անզամ հաստատել իմ նվիրվածությունը։ Լենինի-Մտավինի մեր կուսակցությանը։ Այս մարտական որը յիս խնդրում եմ կուսբյուրոյին՝ ընդունել ինձ կուսակցության թեկնածու։

Քոլոր պահանջները կկատարեմ միայն ըստ կանոնադրության, միայն գերազանց։ Պարտավորվում եմ անխնա ջախջախել թշնամուն, լինել միայն առաջավոր չարքերում, ամեն ինչ տալ հայրենիքի պաշտպանության համար, նրա հաղթանակի համար։

Ենդրում եմ չմերժել։ Նշելովսկի»։

Յեռ պետք ե համազումարին ծանոթացնեմ ևս մի փաստաթղթի հետ, վորոնց թիվը կարող ելի հարյուրապատիկ շատացնել։

«Յեռ 28 տարեկան եմ, —գրում ե իր դիմումի մեջ իյտենանո Գլոտովը, —յես շատ չեմ ապրել դեռևս, սակայն ամբողջ իմ այդ կարճ կյանքի ընթացքում յես ազնվորեն աշխատել եմ հայրենիքի համար, ժողովը դրդի համար։ Մտքերով, իմ ամրող եյությամբ յես վաղուց բոլշեիլյան կուսակցության մեջ եմ։ Այժմ, յերբ յես պաշտպանում եմ սահմանը թշնամական հրոսակներց, յես ուղում եմ լինել կոմունիստ։ Խընդրում եմ ինձ ընդունել Համկ(բ)կ-ի շարժերը—և, յերեք թշնամու գնդակը ցած գլորի ինձ կովի դաշտում, խնդրում եմ ինձ բոլշևիկ համարել։» (Յերկարան ծափահարություններ)։

Գլոտովին, այդ յերեւելի բոլշեիլյան, ընդունեցին կուսակցության մեջ ողոստոսի 4-ին։ Բայց նա կուսակցական տոմս չկարողացավ ստանալ։ Ողոստոսի 6-ին՝ Զառղերնայա բարձունքի համար մղվող մարտերում հայրենիքի այդ քաջարի զավակը, կոմունիստը, մեռալ հերոսական մահով։ Այն զորամասի մարտիկները, վորտեղ ծառայում եր Գլոտովը, յերկար հարգեն իրենց ընկերոջ հիշատակը։

40-րդ դիմովիսի գնդերում մրցություն ծավալվեց—ով առաջինը կլանդեցնի գրոշակը Զառղերնայա բարձունքի վրա։ Այդ պատիվը վիճակվեց լեյտենանո Մոշլյակին մի խուռք մարտիկների հետ, վորն այժմ ներկա յե մեր համարում արում։ Բնկի Մոշլյակը գնդի կուսակցական բյուրոյի քարտուղարն ե։ Նա փառքով պսակեց իր կուսակցական կազմակերպությունը և իր գունդը։ Մի՞թե այդ չի վկայում այն ավանդաբարյային դերի մասին, վոր խաղացին կուսակցական դիմումում առաջակցություն է տրվում։

Նիստները Զառղերնայա բարձունքի վրա տեղի ունեցած մարտերում։ Հոսանքը դեպի կուսակցության շարքերը, գեղագիտության շարքերը—Զառղերնայա բարձունքի մոտ մարտնչած մեր կոմունիստների ու կոմյերիտականների լավագույն ատեսացիան ե։

Զառղերնայա բարձունքի համար մղվող մարտերի ժամանակ յես գտնվում ելի Հեռավոր-Արևելքում։ Բնական ե, վոր յես ցանկացա զնալ գործող զորամասերը։ Յես հարցնում ելի կարմիր-բանակայիններին։ «Ընկերներ, ասացեք, գիտե՞ք դուք արդյոք, թե ինչպիսի խնդիրներ են դրված ձեր առջև։» Յեկ կարմիր-բանակայինները պատասխանում ելին։ «Դիտենք, ընկեր կարմիր-բանակային կոմիսար, յապոնացիները բավականին պարտք են մնացել մեզ, ժամանակին ե հաշիվը մաքրելու։» (Ծիծաղ, ծափակարություններ)։

Յերբ ընկ Յտերնը ուղևորվեց յապոնացիների հետ քանակցելու և Զառղերնայա բարձունքում կարմիր-բանակայինների մի խմբի հարցրեց, թե գիտե՞ն արդյոք նրանք զի՞նալազարի մասին, գո՞ւ են արդյոք, պար այդ մարտիկների գեմքերը բավականին մույլած ելին։ Սկզբում մեր ընկերները յենթագրեցին, թե գուցեց կարմիր-բանակայինների մոտ մթերքներն են պակաս, գուցե, թեյն ե պակաս։ Կարմիր-բանակայիններին հարցրին, թե արդյոք բոլորն ել մթերքներ ստացե՞լ են, թե վոչ։ Ստացվեց այսպիսի պատասխան։ «Բանը մթերքները չեն, մենք ունենալիք մեր պլանը։»—«Իսկ ի՞նչ պլան ունեյիք դուք, ընկեր մարտիկներ։»—«Մեր պլանն այս ե։ մի լավ շրմիկացնել յապոնացիներին, այնպես, վոր նրանք հետ գլորվեն թեկուզ մինչև Խարբին և չհամարձակվեն այլևս անհանդատացնել մեղ։» (Յերկարան ծափահարություններ)։ Այս բանը անխելք հարևանը չի կարող հաշվի չառնել։

Յերբ յապոնացիները գրավեցին Զառղերնայա բարձունքը մեր հերոս սահմանապահների խմբից, նրանք շտապեցին Զանկուֆին բարձունքի անունը փոխել և կոչել «Մեյյուձյան» և, հասկանալի յե, աղմկել իրենց զինքի անպարտելիության մասին։ «Մեյյուձյան»—ը թարդմանելով ուստերե-

նի, նշանակում ե. «Արդարության ու քաջության սար»: Իմ կարծիքով, նրանք վատ անուն չտվին, վորովհետև և՝ արդարությունը, և՝ քաջությունը մնաց Բանվորա-Գյուղացիական Կարմիր Բանակի կողմը: (Ծիծաղ, ծափահարություններ):

Ամբողջ աշխարհով մեկ խայտառակվելով, յապոնական ուղղամամուներն սկսեցին պատրվակների դիմել՝ նեղ զրությունից դուրս գալու համար: Հարկավոր եր մի կերպ իրենց յերկրի առաջ հաշիվ տալ: Յեշ ահա իրենց թերթերում նրանք սկսեցին գրել, թե անձրեւ խանդարեց իրենց: Բայց նրանք ժողովրդին չասացին, միայն, թե ինչպիսի անձրեւ մասին եր խոսքը: Խորհրդային տերիսորիայի վրա նրանց մնալուն խկապէս խանդարեց անձրեւ, միայն թե արճճէ անձրեւ, վորն առաջացել եր վորոշվելովյան համադարկերից: (Յերկարատև ծափահարություններ):

Ընկեր պատգամավորներ, չկա աշխարհում ավելի լավ մարտիկ, քան մեր կարմիր-բանակայինը—մեր մեծ անպարտելի խորհրդային ժողովրդի զավակը: (Ծափահարություններ): Մեր առջե ծառացած ե միայն մի խնդիր—չզոռողանալ, համառորեն աշխատել մեր մարտիկի մարտական պատրաստության բարձրացման համար, վորակեսդի նա միշտ և ամենուրեք սակավ արյունով վոչնչացնի թշնամուն:

Մարտերը ցույց տվին մեր յերեկի, հիանալի հրամանատարներին, կուսակցական և վոչ-կուսակցական բոլշևիկներին, վորոնք սիրում են իրենց՝ Լենինի—Ստալինի մեծ կուսակցությունը, իրենց հայրենիքը և վորոնք պատրաստ են, յեթե պետք լինի, մեռնելու հայրենիքի համար: Մարտերը ցույց տվին, վոր աճել ե կոմիսարների—ստալինյան կովկածքի մարդկանց—բոլշևիկյան զորախումբը, ստալինյան կենտրոնական կոմիտեյի ու Խորհրդային Կառավարության հաստատակամ աչալուրջ ժամապահների բոլշևիկյան զորախումբը:

Ոտարերկրյա կապիտալիստական ինտերվենցիայի վտանգը վոչնչացնելու համար պետք ե վոչնչացնել կապիտալիստական շրջապատումը, ասլած ե «Համե(բ)կ պատմության համառոտ դառնթացի» մեջ: Հեռու չե, ընկերներ, այն ժա-

մանակը յերբ մեր բանակը, վորն ըստ իր մեջ տիրապետող իդեոլոգիայի ինտերնացիոնալ բանակ ե, ի պատմախան թըշնամու լպիրը արտելքին կողմի ազգեսոր-յերկրների բանվորներին՝ ազատազրկելու Փաշիզմի լծից, կապիտալիստական ստրկության լծից և լիկվիդացիայի կենթարկի կապիտալիստական շրջապատումը, վորի մասին ասաց ընկեր Ստալինը: (Բուռն ծափահարություններ):

Կեցցե՛ մեր Լենինի—Ստալինի կուսակցությունը, համաշխարհային պլուտարական հեղափոխության կուսակցությունը:

Կեցցե՛ մեր առաջնորդը և ուսուցիչը, թող հավիտյան ապրի մեր հարազատ Ստալինը: (Բուռն, յերկարատև ովացիա: Բացականչություններ: «Ուռա», «Կեցցե՛ մեր հարազատ ընկեր Ստալինը»):

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0928231

Հայերեն թարգմ. Խմբադիր Ա. Հակոբյան

Տեխն. խմբագիր Հ. Մանվելյան

Սրբագրիչ Գ. Զինեցյան

Կոնսուլ սրբագրիչ Լ. Արովյան

Դրամիտի լիազոր №Տ-1708, հրատ. № 689

Գոտվիր № 88, տիրաժ 10.000

Հանձնված և արտադրության 5/V 1939 թ.

Ստորագրվել և տպագրելու 15/V 1939 թ.

Գինը 25 կ.

Պահպատ—Քաղաքական գրտկանության հրատարակչության տպարտն,

Եկրեսն, Ալանվերդյան № 65

271

31 МАЯ 1939

4-ФБР 25 4.

11

28835

Л. МЕХАНИС

РЕЧЬ НА XVIII СЪЕЗДЕ
ВКП(б)

Армгиз—Издательство полит. литературы
Ереван, 1939